

Preken Juledag 2009 i Fjellhamar kirke

Kapellan Elisabeth Lund

Jesus er født inn i våre liv.

Det var sagt at han skulle komme, og han kom.

Det feirer vi i dag, og nå skal vi reise oss og synge høytidsverset på nummer 47.

En frelser er oss født i dag, i mennesker Guds velbehag,

Gud være pris og ære!

Nå er han født i Davids stad; den sønn som englene tilbad,

velsignet evig være! Min sjel, kjenn vel denne nåde fri fra våde,

mett ditt øye nå med lyset fra det høye!

Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Johannes i det 1. kapittel:

I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Han var i begynnelsen hos Gud.

Alt er blitt til ved ham; uten ham er ikke noe blitt til av alt som er til.

I ham var liv, og livet var menneskenes lys.

Og lyset skinner i mørket, men mørket tok ikke imot det.

Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke. Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham.

Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn.

De er ikke født av kjøtt og blod, ikke ved menneskers vilje og ikke ved manns vilje, men av Gud.

Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, den herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

Slik lyder Herrens ord

Kan du se?

Skinner lyset?

I begynnelsen var Ordet, skriver Johannes i sin prolog.

Den åpningen er som et ekko av de første orda i Bibelen:

I begynnelsen skapte Gud.

Johannes bruker ord som fører oss tilbake til Guds skaperkraft og til vår opprinnelse.

Hav og himmel og fjell og mark. Trær, blomster, gress og strå. Dyr og mennesker.

Alt i vår sanselige verden, alt det vi ser, er til fordi Gud sa. Alt er til på Guds ord.

Johannes minner oss om hvordan vi, mennesker av kjøtt og blod, og hele vår verden har blitt til. Han minner oss om hvor vi kommer fra. Vi er skapt av Gud.

Bare det kan jo få enhver til å se seg rundt med nye øyne. Kanskje til og med vi kan se på oss selv med nye øyne. Med Guds øyne.

For noen uker siden var jeg sammen med Rory Mulligan, en irsk, katolsk prest som bor på Strømmen. Han sa: ”Dere nordmenn er så vare for og flinke til å se skjønnheten i skaperverket rundt dere, men dessverre er dere ikke så flinke til å se skjønnheten i selve skaperverkets krone, som er oss selv”.

Kan du se deg selv med Guds øyne? Sånn du er skapt av ham? Som skaperverkets krone.

Det var begynnelsen. Så tar Johannes det litt videre, og forteller oss om Ordet.

Om at Ordet er Gud. Han presenterer oss for luftige og storslagne tanker som en som liker filosofi virkelig kan få boltre seg i.

Men så tar Johannes det helt ned, i kjøtt og blod og jord og halm og strå.

Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss.

Det ordet som er oversatt med menneske er på gresk, *sarks*. Det betyr kjøtt. Det er så veldig fysisk. Gud ble kjøtt. Han ble et virkelig og helt menneske. Som oss.

I teologien kaller vi dette inkarnasjon, fra latin *in carne* som betyr i kjøtt.

Vi tror på en evig Gud som kom ned på jorden. Helt inn i våre liv.

Vi tror på en Gud som ble kjøtt, så vi kan se.

Et barn er født.

Inkarnasjonen er også en sterk bekreftelse av det skapte. Det fysiske er ikke mindre verdt enn det åndelige. Det er fint og riktig å være skapning, å være kropp. Gud har bekrefta det ved å

selv bli kropp. Han har bekrefta at den skapte verden ikke bare er noe uinteressant ved siden av livet med ham. Verden er skapt, den er villet og den er elska av Gud.

Det religiøse livets plass er midt i skapelsen, ikke i en egen åndelig sfære. Alt som er godt og vakkert og ekte har med Gud å gjøre. Han er skjult tilstede i alt han har skapt.

Kan du se?

Inkarnasjonen er fantastisk!

Hvis det svimler for oss ved tanken på Gud, hvis vi opplever Ham som fjern og langt borte, må vi feste blikket på Gud sånn han har valgt å vise seg for verden.

Som et menneske, som et lite barn.

Ikke let blant stjernene. Ikke let i det overnaturlig og livsfjerne. Se på stallen.

Se etter Gud her nede. I ditt eget liv, i den egen hverdag. Det er her han er.

Det er det som er julebudskapet. Han har kommet hit. Til verden.

Se etter Gud i naturen rundt deg, i barna dine, i kjæresten din, i det gode du opplever, i de som lider, i musikken, i deg selv. Gud er tilstede i alt han har skapt. Se det!

Johannes skriver også om lyset.

”Og lyset skinner i mørket, men mørket tok ikke imot det”.

Vi trenger lys for å se.

Lyset kan vise oss hva vi har rundt oss og hvor vi kan gå, men i lyset kommer også alt til syne. Ingen krok i livet, i oss, er mørk når vi slipper Jesus til. Når vi tar imot lyset. Han viser oss hva som er sannheten.

Når lyset faller over de mørkeste krokene i livene våre, ser vi at vi ofte har svikta, at vi har løyet, at vi har gjort mørkets gjerninger.

Er det derfor vi av og til skygger unna lyset?

Jesus viser oss sannheten, men alltid sammen med nåden. I de mørkeste krokene møter Jesus oss med Guds nåde.

Han lyser så vi kan se sannheten.

Men sannheten er mye større enn det vi finner i de mørke krokene. Sannheten er også at vi er skaperverkets krone, at vi er vakre skapninger som Gud vil være sammen med.

Og sannheten er at Gud elsker oss så høyt at han gav sin enbårne Sønn for at vi skulle ha evig liv.

Jesus kom for å lyse, for å sette oss fri fra mørket.

Hvorfor vil vi være i mørket når vi kan leve i lyset?

Uten lys kan vi ikke se.

Hvordan kan vi ta imot lyset da? Hvordan kan vi ta imot Jesus? Ta imot selve julegaven fra Gud?

Johannes skriver: ”Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn”. Vi tar imot når vi tror.

Å tro på Jesus, det handler ikke om å ta stilling til noe eller mene noe. Å være så og så sikker på noe. Det handler ikke om noe som bare skjer oppe i hodet.

Det handler om å ville være sammen med. Å ville leve et liv sammen med vår Gud. Å la han som har skapt oss være vår Herre. Å følge Jesus og la ham få lyse i livet vårt. Det handler om å være elska og om å leve i den kjærligheten. Tro er en relasjon.

Snart skal vi feire nattverd.

Der møter vi Jesus. Der får vi en bekreftelse på inkarnasjonen.

Vi kan få knele ned og ta imot, så Jesus blir en del av vårt skapte liv.

Det er mulig fordi et barn er født.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet til evighet.